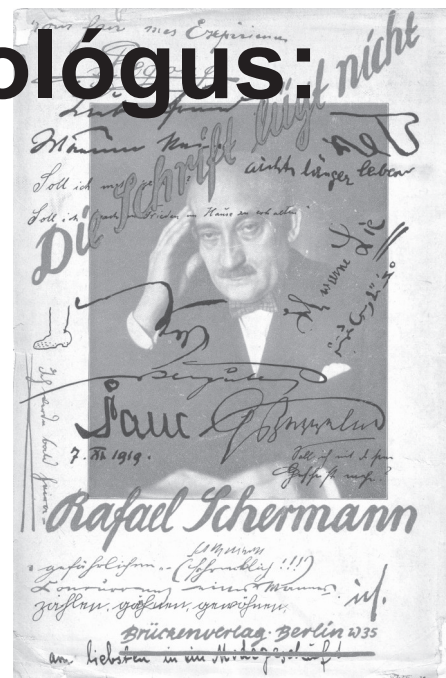

A rejtélyes metagrafológus:

Rafael Schermann

A hazai és külföldi grafológiatörténeti könyvek egyaránt említik a 20. század talán legnagyobb grafológus művészt, Rafael Schermann, akihez hasonló képességű grafológust a mai napig aligha ismerünk. De ki is ő? És hogyan válhat művésszé a grafológia?

Schermann arcképe Az írás nem hazudik c. könyvének (1929) borítóján

Ma meggyőződéssel valljuk, hogy a grafológiai ismeretek tanulás-sal elsajátíthatók, és kellő gyakorlat-tal elvileg bárki jó grafológussá vál-hat. A grafológia ebben az értelemben egy módszer, technika, melynek segítségével a kézírásból a személyi-ségre vonatkozó lényeges diagnosztikai megállapításokat tehetünk. Sokan azonban ezt a szintet túllépnék, ezért különböző kutatásokba kezdenek, hogy azok eredményeivel hozzájáruljanak a tudományos íráselemzés fejlődéséhez. A grafológia magasabb szintű művelése tehát egy tudomá-nyos szintnek felel meg. Am mindezzel még mindig nem értük el azt a lehető legmagasabb szintet, amelyet a technika és tudomány eszközzrend-szere – saját természetes korlátaiból adódóan – már képtelen meghaladni: a grafológia művészetének szintjét. Az emberi alkotások számtalan más területéhez hasonlóan ugyanis a gra-fológia maga is képezheti a művészet speciális ágát, mégpedig az évezredek óta megfejthetetlen emberi lélek kézíráson keresztül való látásának és leírásának művészetét.

Schermann életútja

Rafael Schermann 1879-ben született Krakkóban, amely akkor az Osztrák-magyar Monarchia területéhez tartozott (Galícia). Már gyermekkorában élénk érdeklődést tanúsított a kézírások iránt; 12 éven át teljesen autodidakta módon tanulmányozta az emberek kézírását és kifejlesztett egy egyedi elemzési technikát. Az emberek jelleme, külleme, megjelenése, alkotása, továbbá – megtörtént vagy szándékolt – cselekedete, valamint kézírása között olyan törvényszerűségeket fedezett

fel, melyeket megmagyarázni ugyan maga sem tudott, ám az egyes megnyilvánulások, főként a kézírások alapján ezekre nagy biztonsággal következtetni volt képes. A 20. század elején Schermann Amerikába ment, majd nemsokára visszatért Európába és Bécsben telepedett le. Egy biztosítótársaságnál dolgozott pénzügyi ellenőrként, a követelések területén. E munkája mellett hamarosan nagy ismertségre tett szert, mint úgynevezett pszichografológus, aki nagyban segítette egyebek mellett a rendőrség munkáját. Később a Bécsi Központ Bíróság tisztviselője lett, ahol kézírászakértőként alkalmazták. Az első világháború idején Schermann az osztrák hadseregben szolgált, majd 1923-ban újra az Egyesült Államokba utazott, ahol előadásokat tartott, és rejtélyes gyilkosságok felderítésében működött együtt a New-York-i rendőrséggel. Ezt követően újra visszatért Bécsbe, ahol két némafilmet is készítettek róla, hogy bemutassák, hogyan dolgozott ez a különleges képességű ember. Miközben újra biztosítócsoportoknak végzett munkát, szabadidejét teljes mértékben a pszichografológiának szentelte. Számos híres tudós, kutató és egyetemi professzor vizsgálta különleges képességét, egyebek között Sigmund Freud is. A második világháború idején visszatért szülővárosába, Krakkóba, ahol a náci megszállás áldozata lett.

Schermann rendkívüli képességei

Schermann önmagát következtetesen pszichografológusnak nevezte, érzékeltetve, hogy az, amit ő művel, több mint grafológia. Megmagyarázhatatlan technikája miatt a szakma

gyakran metapszichológusnak, a közvélemény pedig misztikus képességeiből adódóan inkább (lélek) látónak nevezte. Schermann valóban nem csupán egyike volt a kor neves grafológusainak, ettől ugyanis jóval többre, a következőkre volt képes:

1. Klasszikus grafológiai elemzés (kézírás alapján teljes személyiségkép elkészítése).
2. Kézírás alapján pszichés állapot, testi és szervi betegségek megállapítása (múltban, jelenben és a jövőre vonatkozóan).
3. Kézírás alapján megtörtént vagy a jövőben megtörténő cselekedetek, életesemények megállapítása (beleértve gyilkosságok és öngyilkosság előrejelzését is).
4. Távolról megmutatott, letakart vagy lezárt borítékban levő írásminta alapján teljes értékű elemzés készítése.
5. A duktör személyének kiválasztása több jelenlevő személy közül kézírás alapján.
6. Kézírás reprodukálása vizuális kontaktus alapján, anélkül, hogy az érintett személy kézírását valaha látta volna.
7. Fényképen megmutatott személy kézírásának reprodukálása.
8. Rajzolt vagy festett személy kézírásának reprodukálása.
9. Rajz vagy festmény készítője kézírásának reprodukálása.
10. Közvetítő személy gondolatában megjelenített személy kézírásának reprodukálása.

Teljesen nyilvánvaló, hogy Rafael Schermann fentebbi, semmiképpen sem kognitív, a tudomány által meg nem magyarázható „látói” képességei az extraszenzorikus érzékelés és a parapszichológia vizsgálati területén helyezendők el.

Oskar Fisher vizsgálatai

Rafael Schermann hihetetlen képességeit sokan megkérdőjelezték és kora tudományának képviselői közül többen alapos vizsgálatnak is vetették alá. Kísérleteket végzett vele egyebek között dr. Moritz Benedikt bécsi professzor, dr. Paul Cattani zürichi orvos, és dr. Wilhelm Stekel bécsi pszichoanalitikus. A legalapossabb, tudományos igényességű vizsgálatokat azonban dr. Oskar Fisher pszichiáter, prágai egyetemi tanár végezte el, aki az eredményeket részletes jegyzőkönyvekben, illetve 1924-ben egy könyvben is dokumentálta. Fisher 1916. szeptember 27. és 1918. május 31. között 27 ülésen, összesen 208 kísérletet hajtott végre, Schermann képességeit alapos és elfogulatlan tesztek alá vetve. Ezek a vizsgálatok sok egyéb mellett annak kiderítésére irányultak, hogy Schermann mennyire képes az egyes, számára addig ismeretlen személyek kézírását különböző megnyilvánulások alapján reprodukálni. A legváltozatosabb feladatokat és helyzeteket magukba foglaló kísérletek végeredményeként az volt megállapítható, hogy Schermann a fentebb felsorolt képességeit átlagosan 63 %-os megbízhatósággal képes produkálni. Természetesen Schermann is ember volt, a tévedés lehetőségével, és gyakran a saját pszichés állapota, fáradtsága is hatással volt az eredményekre. Azt azonban mindenképpen szükséges megjegyezni, hogy egy adott személy kézírásának reprodukálása nem kétesélyes feladat, azaz egy esetleges „találomra” előállított kézírás megfelelőségének statisztikai valószínűsége gyakorlatilag nulla. Maga az a tény, hogy Schermann ezeket a kézírásokat ilyen arányban képes volt produkálni, mindenképpen elgondolkodtató a tudomány számára.

A kísérletek végkövetkeztetései között maga Fisher úgy vélte, hogy létezik egy, a tudomány által képtelen nem ismert, ember-ember közötti pszichológiai transzfer, amely feltételezhetően az emberi agyak között valósul meg, és amelynek egyik lényeges közvetítője lehet maga a kézírás.

Amikor a grafológia alkalmazása során az intuíció működéséről beszélünk, sokan – magukat a tudományos megközelítés híveinek vallván – hevesen tiltakoznak ez ellen. De vajon minek nevezhetnénk azt a módszert, amelynek segítségével maga Schermann is egész élete folyamán dolgozott, ha nem egy olyan csatorna igénybevételének, amely egy – tértől és időtől független – ember és ember között fennálló (kollektív) tudatmezőre való kapcsolódás elvére épül? Hogy Schermann eközben mindig egyértelmű és ráadásul kívülről is reprodukálható összefüggést igazolt ember és kézírása között, a grafológia mélyre nyúló gyökereinek és működőképességének egyik legfényesebb igazolásaként kezelhető – azzal együtt, hogy Rafael Schermann rejtélyére a tudománynak mind a mai napig nem sikerült kielégítő magyarázattal szolgálnia.

Urbán József

Irodalom

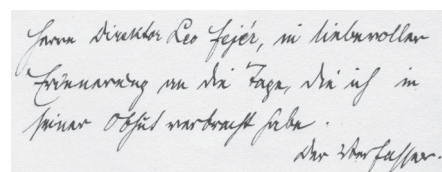
Max Hayek: Der Schriftendeuter Rafael Schermann, E. P. Tal & Co. verlag, Leipzig, 1921, 108 old.

Max Hayek: Das Geheimnis der Schrift. Eine Studie über Rafael Schermann, Verlag der Wiener Graphischen Werkstätte, Leipzig, 1923, 160 old.

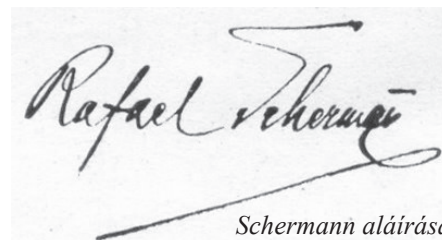
Dr. Oskar Fischer: Experimente mit Raphael Schermann. Ein betrag zu den Problemen der Graphologie, Telepatie und Hellsehens. Mit 54 Abbildungen, Urban & Schwarzenberg, Wien, 1924, 200 old.

Eugene S. Bagger: Psycho-Graphology. A Study of Rafael Schermann, G. P. Putnam's Sons, London, 1924, 138 old.

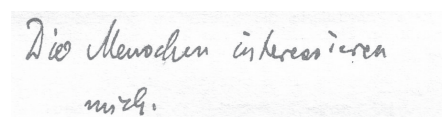
Rafael Schermann: Die Schrift Lügt nicht! Brücken Verlag, Berlin, 1929, 179 old.

Schermann sajátkezű dedikációja
(a cikk szerzőjének tulajdonában lévő könyvben)

Schermann aláírása

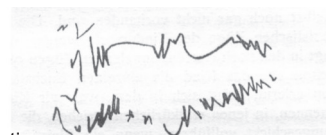

eredeti Die Schrift Professor Dessoirs

rekonstruált Rekonstruktion

Dessoir pszichológiaprofesszor
kézírásának rekonstrukciója, személyes
találkozás alkalmával

eredeti Fig. 50. Gekritzelt eines vierjährigen Mädchens.

rekonstruált Fig. 51. Rekonstruktion eines Kindergekrizels auf Grund dieses Bildes. (Siehe Text Seite 82.)

4 éves kislány firkálásának
rekonstrukciója egy festmény alapján

Filmkocka a róla készített némafilmből

